# ఉత్త(రం) కథ

"పెళ్ళికాని వాళ్ళకి, పెళ్ళయి కాపురం పెట్టని వాళ్ళకి—రీసెర్చి స్కాలరు రాజారావిచ్చే సందేశ మేమిటంటే—రాబోయే భార్య గురించి ఏవేవో వెర్రి వెర్రి కలలు కంటూ, ఊహాలోకంలో విహరించక—వాస్తవానికి దగ్గరలో ఉండమని. ఈ సందేశం అతను స్వానుభవంమీద ఇచ్చినదే!

ఈ సందేశాన్నివ్వడానికి వారం రోజులముందు అతను లాబొరేటరీలో కూర్చుని అదేపనిగా ఆలోచించసాగాడు. ఆలోచిస్తున్నకొద్దీ అతనికి తనేదో పెద్ద పొరబాటు చేశానని అనిపించసాగింది.

అక్కడున్న యాసిడ్ బాటిల్సన్నిటిలోనూ వసుంధరముఖం కనిపించినప్పటికీ అతనాశ్చర్యపడలేదు. బంగారంవంటి వసుంధరను కరిగించే శక్తి అక్కడున్న ఏ "యాసిడ్"కూ లేదు—పైగా తెల్లగా కన్పిస్తున్న ఆ బాటిల్స్‌లో ఆమెముఖం కనిపించడంలో ఆశ్చర్యం లేదు. కానీ అతను పచ్చని "క్రోమియమ్ క్లోరైడ్" సొల్యూషన్లోంచి ఆమె ముఖం కన్పిస్తోందంటే అది తనలోని లోపమే ననుకోవాలి.

రెండు గంటలవరకూ ప్రయోగాలతో కుస్తీ పట్టి విఫలుడయ్యాకనే అతను కూర్చుని ఆలోచించసాగాడు—నైట్రికాసిడ్ పడి పసుపు పచ్చగా మారిన తన అరిచేతివంక చూసుకుంటూ—

అసలు తను తొందరపడి పెళ్ళిచేసుకోవడం వల్లనే ఈ నష్టాలన్నీ వచ్చాయని గ్రహించడానికతనికెంతో సేపు పట్టలేదు.

వసుంధరతో అతనికి వివాహం నిశ్చయమై చాలాకాలమే అయింది. అయినా అప్పుడతని ఆలోచనల్లో ఆమె ఎక్కువగా మెదిలేది కాదు. అసలతనికి వివాహంమీదనే దృష్టిలేదు. థీసిస్ సబ్మిట్ చేసేదాకా పెళ్ళిచేసుకోకూడదని అతను గట్టిగానే అనుకున్నాడు.

అయితే—పెద్దకొడుకును పెళ్ళిపీటలమీద చూడాలని కోరుకునే ముసలి తల్లీ, ఇంకా రెండేళ్ళుపోతే, చదువాపేక్షలేని తన కూతుర్ని పెళ్ళిచేసుకోడేమోననే భయంతో కాబోయే మావగారూ అతన్ని ఉత్తరాలతో ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసి అతనిచేత అవుననిపించారు.

పెళ్ళయితే మాత్రం ఏమయింది—థీసెస్ సబ్మిట్ చేసేదాకా శోభనానికి ఒప్పుకోకుండా ఉంటే—చక్కగా రీసెర్చి చేసుకోవచ్చునని అనుకున్నాడతను.

వసుంధర

కానీ - తన ఊహ పూర్తిగా పొరపాటని అతని కిప్పుడర్థమయింది. ఏమవుతారో గాని వసుంధర మెడలో అతను మూడు ముళ్ళు వేశాడో గానీ —ఆ మూడు ముళ్ళలోని మాహాత్మ్యం కావచ్చు!

రాజారావు పెళ్ళయ్యాక విశాఖపట్నం వచ్చి నెలరోజులు దాటినప్పటికీ— అతను లాబొరేటరీకి సరిగా రావడం లేదనీ, వర్కు సరిగా చేయడం లేదనీ— ప్రొఫెసరుగారతన్ని సాధించసాగారు. కానీ అతను ఏంచేస్తాడు? మనస్సంతా వసుంధర మీదకే పోతోంది....

హృదయాన్ని పోగొట్టుకోవడమంటే ఏమిటో అతనికి అర్థమయింది!

రాజారావు రచయిత. అందువల్ల ఎక్కువగా ఊహల్లో తేలే అలవాటుంది. ఊహలో తేలినప్పుడల్లా అతనికి వసుంధర కనిపించి కవ్వించసాగింది — ఇదీ అతని అవస్థ! దీనికి నివారణోపాయం ఏమిటి?

అతను బుర్ర బద్దలు కొట్టుకుని ఆలోచించాడు. బుర్ర బద్దలయిందో లేదో గాని— ఆలోచన మాత్రం తట్టలేదు. అతన్ని కలుసుకోడానికి అప్పుడే లాబొరేటరీకి వచ్చిన స్నేహితుడొకడు —అతని ముఖాన్ని చూస్తూనే పడుతున్న అవస్థను గుర్తించి — "త్వరగా కాపురం పెట్టేయకూడదుటోయ్!" అన్నాడు.

"అది నేనెలా చెప్పను- మా మావగారికి తట్టాలిగానీ—" అనుకున్నాడతను, స్నేహితుడికి మాత్రం బదులుగా చిరునవ్వు నవ్వుతూ.

వసుంధరను స్మృతి పథంలోంచి తప్పించడానికని అతను ఆరోజు మ్యాట్నీకి "పెళ్ళిచేసి చూడు!" సినిమాకు వెళ్ళాడు. సినిమా చాలా సరదాగానే ఉంది అతన్ని మరిపించబోయిందిగానీ- మధ్యలో ఎన్టీరామారావుకి, జీవరలక్ష్మికి వివాహం జరగడంతో— అతనికి తన పెళ్ళిగుర్తుకొచ్చి మళ్ళీ వసుంధర గుర్తు కొచ్చేసింది.

అప్పుడే అతనికో ఆలోచన తట్టింది. తను వసుంధరకో ఉత్తరం రాస్తే—

కానీ, ఆమెతో తనకింకా ఏ విధమైన చనువూ ఏర్పడలేదు— మరి ఎలా రాస్తాడు? రాసినా అంతా ఏమనుకుంటారు?

అతని మనస్సు సందిగ్ధంలో పడింది. ఉత్తరం రాయాలని అతనికి గాఢంగా అనిపించసాగింది. కానీ జవాబు మావగారి దగ్గర్నుంచి వస్తుందేమోనని అతని భయం— "తప్పబ్బాయ్— అలా రాయకూడదు"— అంటూ మావగారు రాస్తే—

తన అనుమానాలకి అతనికి నవ్వొచ్చింది. ముక్కూ, మొహం ఎరగని ఆడపిల్లకి ధైర్యంగా ఉత్తరాలు రాసే యువకులున్న ఈ రోజుల్లో, తను— స్వయంగా తాళికట్టిన భార్యకు ఉత్తరం

రాయడానికి ఎంతగానో ఆలోచిస్తున్నా డంటే హాస్యాస్పదంగా ఉండదూ?

కానీ - వసుంధర అట్టే చదువుకో లేదు. తను ఉత్తరం రాస్తే అర్థం చేసు కుని, జవాబిచ్చే తెలివితేటలు ఆమె కున్నాయా? లేక - నలుగురూ నవ్వితే- అభిమానపడి ఏడుస్తుందా?

సినిమానుంచి బయటకు వచ్చి కాఫీ హోటలుకు వెళ్ళిన అతను అక్కడ కన్పించిన స్నేహితుని ముందు ఇదే సందేహాన్ని వెలిబుచ్చాడు. ఆ స్నేహి తుడు ఫక్కున నవ్వేశాడు.

"చాలా పూర్వకాలంవాడిలా ఉన్నా వోయ్ నువ్వు-భార్యకు ఉత్తరం రాయ డానికి ఇంత ఆలోచనా? అసలు—శోభనం ముందు రాసుకున్న ఉత్తరాలు ఎంత అహ్లాదకరంగా ఉంటాయో తెలుసా? అనుభవంమీద చెబుతున్నాను —రాసిచూడు ఒకసారి తెలుస్తుంది మజా!"

రాజారావు అనుమానంగా అన్నాడు మరి జవాబు వస్తుందంటావా?"

ఆ స్నేహితుడు మళ్ళీనవ్వి అన్నాడు "నా అనుభవం చెప్పనా మరి — మా ఆవిడనాకు జవాబిస్తూ "మీరు ఉత్త రం రాయకపోతే మరో రెండ్రోజులు చూసి నేనే రాద్దామనుకుంటున్నాను." అని రాసింది. ఆడవాళ్ళకీ, మనకీ ఈ ఊహల్లో మాత్రం ఏం తేడా లేదంటే నమ్ము!"

రాజారావు కీమాట లుత్సాహాన్ని కలిగించాయి. ఏమైనాసరే భార్యకు ఉత్త రం రాయాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. ఎప్పుడైతే ఉత్తరం రాయాలీ అని నిర్ణయించుకున్నాడో వెంటనే అతనికో ధర్మసందేహం వచ్చింది - ఏమని రాయాలీ అని.

అసలు భర్త భార్యకు ఉత్తరంలో ఏం రాస్తాడు? ఈ విషయం ఒకళ్ళ నడిగేది కాదు. అయినా అతను అడిగీ అడుగనట్లుగా ఆ స్నేహితుణ్ణి అడి గాడు - "ఏమిటో పేజీలు పేజీలు ఉత్తరాలు రాసేస్తావ్ - ఏం రాస్తావేమి టోయ్ మీ ఆవిడకి "

ఆ స్నేహితుడు నవ్వి—" కథలు రాసేవాడివి- నీకు నేనేం చెప్పగలను-" అన్నాడు.

అప్పుడతనికి తను కథకుడినని గుర్తొచ్చింది. అవునుమరి- తను కథ కుడే - ఊహించి తను ఇప్పటికి చాలా రాశాడు. అటువంటిది భార్య కొక ఉత్తరాన్ని ఊహించలేడూ!

కానీ, తను రాసిన ఉత్తరానికి జవాబు రావాలి. లేకపోతే తన మనస్సు గాయపడుతుంది. అందుకని తనెంతో జాగ్రత్తగా ఉత్తరాన్ని రాయాలి. కథలు రాయడానికి మూడ్ కోసమని అతను అప్పుడప్పుడు బీచికి వెడుతూండేవాడు. కాబట్టి ఇప్పుడుకూడా బీచికి వెడితే మంచిదని అతని కనిపించింది. వెంటనే బీచికి బయల్దేరాడు.

బీచి దగ్గర అతనికి భాస్కర్రావనే స్నేహితుడు కనిపించారు.

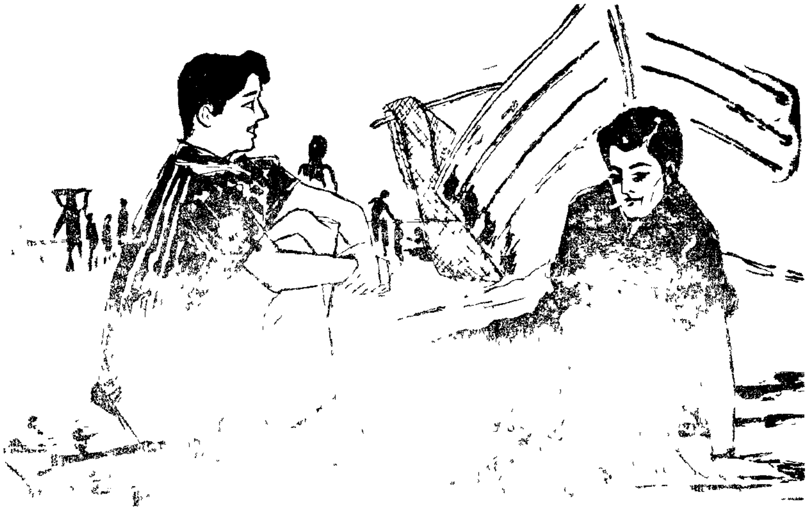

"హలో! ఏమిటి విశేషాలు?" రాజారావు పలకరించాడు.

"ముందు నాకు కంగ్రాచ్యులేషన్సు చెప్పాలి!"

"ఎందుకు?"

"నా మొదటి ఉత్తరానికి మా ఆవిడ దగ్గర్నుంచి సమాధానం వచ్చింది—"

ఎందుకనో రాజారావు ముఖం మాడిపోయింది. "కంగ్రాచ్యులేషన్స్" అన్నాడు నెమ్మదిగా. ఎందుకో తనకు అసూయ కలిగిందని అతను గ్రహించాడు. భాస్కర్రావు భార్య భాస్కర్రావుకి ఉత్తరం రాస్తే - తనకు అసూయ ఎందుకు? తను ఉత్తరం రాస్తే తన భార్య మాత్రం జవాబు రాయదు కనుకనా?

వెంటనే అతనికి చక్కని ఊహ తట్టింది. ఎలా రాస్తే భార్యవద్దనుంచి ఉత్తరం వస్తుందో - అర్థమయిందనిపించింది. అన్యమనస్కంగానే భాస్కర్రావుతో సంభాషణ ముగించి వీధి నుంచి తొందరగా రూమ్ చేరుకున్నాడు.

అప్పటికి క్యారియర్ వచ్చి రెడీగా ఉంది. రూమ్‌మేట్ లక్ష్మీనారాయణ అతనికోసమే ఎదురు చూస్తూండడం వల్ల, రాగానే రాజారావుని పలకరించబోయాడు. "ఉత్తరం రాసుక్కోవాలి; నన్ను మాట్లాడించకండి!" అని సీరియస్‌గా ఓ తెల్లకాగితాన్ని తీసి కుర్చీలో కూర్చుని, జేబులోంచి పెన్నుతీసి విడిపాడు. పెన్నులో సిరా ఉంది.

ఏదయినా మంచిపని చేద్దామనుకున్నప్పుడు దానికన్ని విఘ్నాలే జరుగుతాయని కథకుడిగా నమ్మే రాజారావు పెన్నులో సిరా ఉండిఉండదని అనుకున్నాడు. కానీ, పెన్నులో సిరా

ఉండడంతో, తను చేస్తున్నది మంచి పనికాదేమోనని ఒక లిప్తకాలం అత నికి అనిపించింది. అయినా, అతను నిరుత్సాహపడకుండా రాయడం మొదలుపెట్టాడు.

రాసేముందే అతను అనుకున్నాడు. సంబోధన చాలా సింపుల్‌గా, సహజంగా ఉండాలని. ఏదో సినిమాల లోలా, కృత్రిమంగా హృదయ రాణీ, ఆరాధ్య దేవత అంటూ వ్రాయకూడదు.

ఉత్తరం రాయడం మొదలుపెట్టా డతను.

"ప్రియమైన చి॥ సౌ॥ వసుంధరను రాజారావు దీవించి వ్రాయునది—

నీవు థర్డు ఫారం ప్యాసయినట్లు మీ నాన్నగారు రాసిన ఉత్తరంవల్ల తెలుసుకుని చాలా సంతోషించాను. ముందు ముందుకూడా బాగా చదివి అలానే ప్యాసవుతావని ఆశిస్తున్నాను.

నీవు చదువుకోలేదనీ, అందువల్ల నేను ఉత్తరం రాస్తే జవాబివ్వవనీ నా స్నేహితులు నన్నేడిపించడం మొదలుపెట్టారు. వాళ్ళు నిన్నలా తక్కువ చేస్తూంటే చూడలేక, చదువు కోకపోయినా నా భార్య తెలివితేటలకేం తక్కువకాదు; నేను ఉత్తరం రాయక పోనీ - రాస్తే వెంటనే సమాధానం ఇస్తుందని పందెం కట్టాను. ఆ పందెంలో వాళ్ళని గెలిపిస్తావో, నన్నే గెలిపిస్తావో నీదే భారం!

నేను తొందరగా రీసెర్చి పూర్తిచేసు కుని ఉద్యోగంలో ప్రవేశిద్దామనుకుం టున్నాను. ఆ తొందర ఎందుకనుకుంటున్నావు — నీ కోసమే!

మొన్న పెళ్ళిచేసిచూడు సినిమా చూశాను. సినిమా చాలా బాగాఉంది — అందులో ఒక పెళ్ళి జరుగుతూంటే మన పెళ్ళి గుర్తుకొచ్చింది. వెంటనే నీవూ, అమాయకమైన నీ ముఖం గుర్తుకొచ్చాయి. మనసంతా అదోలా అయిపోయి వెంటనే నీకు ఉత్తరం రాయాలనిపించింది. ఒక విధంగా ఉత్తరం రాయడానికి ఇదీ కారణమే!

నాలుగేళ్ళక్రితం పెళ్ళి చూపులకని నేను వచ్చినప్పుడు — పెళ్ళని విన్న నలుగురూ వేళాకోళం చేస్తున్నారని ఏడుస్తూకూర్చున్నావు. అప్పుడు విన్న నేనలాగే చూడవలసి వచ్చింది. ఇప్పుడు నేను ఉత్తరం రాశానని నలుగురూ వేళాకోళం చేస్తే ఏడుస్తూ కూర్చుంటావేమోనని భయంగా ఉంది. నీ వలాంటిదాని వయితేమాత్రం నా కు జీవితమంతా ఏడుపే అవుతుంది. కానీ నీ వలాటి దానివని అనుకోను. నీవు నా బంగారు వసుంధరవు - అవునా?

మన పెళ్ళి ఫొటోలు-మా ఊళ్ళో తీయించుకున్నవి- నాన్నగారు పంపించారు. చాలా బాగా వచ్చాయి. అన్నింట్లోనూ నువ్వే బాగున్నావు. ఒక ఫొటోలో నవ్వుతూ ఎంతోబాగావడ్డావు. ఆ ఫొటోలను రోజుకు పది సార్లైనా చూసుకుంటున్నానంటే నమ్ము!

ఇలా రాస్తూంటే బహుశా నీకు ఆ ఫొటోలను చూడా లనిపిస్తుందను కుంటాను. కావాలంటే తప్పక పంపి స్తాను. కానీ ఒక్క షరతు. నీ ఫొటో లను చూస్తూ బ్రతుకుతూన్ననేను అవి లేకపోతే ఉండలేను. కాబట్టి నీ ఫొటో ఏదయినా ఉంటే పంపించు — లేదా కనీసం ఈ ఫొటోల నయినా వెంటనే పంపించేయి! ఏసంగతీ జవాబిస్తావు కదూ!

ఇంకా ఎన్నో రాయాలని ఉంది. కానీ నీ వద్దనుంచి జవాబు రాదేమోననే అనుమానం నన్ను పీకిస్తోంది - పైగా జవాబు రాకపోతే స్నేహితుల్లో అవమానం! అన్నీ వివరంగా రాశాను. అటుపైన నీ ఇష్టం!

మీ నాన్నగారి దగ్గర్నుంచి తరచూ ఉత్తరాలు అందుతూనే ఉన్నాయి. వాటి వల్లే మీ అమ్మగారి క్షేమమూ, తమ్ముళ్ళ క్షేమమూ తెలుస్తున్నాయి.

మీ తమ్ముళ్ళు పరీక్షలు ప్యాసైనా రని తెలిసి చాలా సంతోషించాను. వాళ్ళను బాగా చదువుకోమను — పెళ్ళిలో చూసినప్పుడు నీవు చాలా బల హీనంగా ఉన్నట్లు కనిపించావు — ఏవ యినా మంచి మందులు పుచ్చుకో! ఇక్కడ క్యారియరు భోజనం చేస్తున్న నా ఆరోగ్యం సంగతి వేరే ఏమీ వ్రాయనక్కరలేదు.

ఇంతే సంగతులు. నీ జవాబుకోసం ఎదురు చూస్తుంటాను. ఏ జవాబు రాక పోతే మాత్రం ఇదే నీకు నా ఆఖరి ఉత్తరం—

రాజారావు"

ఉత్తరం రాసేసి ఓ సారి భారంగా నిట్టూర్చాడు రాజారావు. అంతసేపూ ఓపిగ్గా ఎదురు చూస్తూన్న లక్ష్మీనారా యణ — "రాయడం అయిపోయిందిగా — మరి భోంచేద్దామా?" అన్నాడు. సరేనంటూ లేచాడు రాజారావు.

రాజారావుకి అన్నం సహించలేదు. తను రాసిన ఉత్తరమే మెదుల్తోంది మనస్సులో — అనుకోకుండా తను రాశాడు ఉత్తరాన్ని—తప్పకుండా జవాబు రావాలి!

తొందరగా భోజనం ముగించి అతను మంచంమీద పడుకుని మళ్ళీ ఉత్తరాన్ని చదువుకోసాగాడు. ఒకసారి, రెండుసార్లు, మూడుసార్లు.... తర్వాత అతనికి విసుగొచ్చింది. ఉత్తరాన్ని మడతపెట్టి కవర్లోకి పెట్టేశాడు. ఎడ్రస్ రాస్తూ వసుంధర పేరు రాసేటప్పుడు అతని చేయి వణికింది.

మరో పావుగంటలోనే — రోజూ లానే — చుట్టుపక్కల వాళ్ళంతా రాజా రావు రూమ్ చేరుకున్నారు — హస్కు ప్రారంభించడానికి. మధ్యలో రాజా రావు తను ఉత్తరం రాసినట్లుగా ప్రక టించాడు. స్నేహితు లతన్ని అభినందిం చారు. అనుమానిస్తూన్న అతనికి — తప్పక జవాబు వస్తుందని అభయ మిచ్చేరు కూడా. ఆ సందర్భంలోనే —

ఉత్తరమే గనుకవస్తే పార్టీ ఇస్తానని స్నేహితులకు వాగ్దాన మిచ్చాడు.

రాజారావు నవ్వుకున్నాడు. ఉత్తరం వస్తుందని మిత్రులు చెబుతూంటే - రాదని వాదిస్తున్నది తను! కానీ తను వసుంధరకు వ్యతిరేకంగా రాశాడు. అంటే జవాబుకోసం తను అబద్ధం రాశాడు.

ఆలోచనల్లో ఉన్న రాజారావు ఆ రాత్రి సంభాషణలో ఆట్టే పాల్గొన లేకపోయాడు. కనీసం అతనికి నిద్ర వచ్చినా బాగుండేది. అదీ రాలేదు. కలత నిద్రలో - మధ్యమధ్య వసుంధరను గురించి కలలుకంటూ ఆ రాత్రి గడిపేశా డతను.

మర్నా డుదయం పెందరాళే లేచి కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని, టంచనుగా టైముకి పోస్టు బాక్సులో పడేశాడు ఉత్తరాన్ని.

ఆ రోజల్లా కూడా క్షణమొక యుగంలా గడిచింది రాజారావుకి - తను పొరబాటు చేశాడేమో, ఉత్తరం రాయకూడదేమో, రాసి వసుంధరకీ - మావగారికీ లోకువై పోతాడేమో, అసలు జవాబే రాదేమో....ఇవే ఆలోచనలు అతన్ని ఆ రోజల్లా వేధించాయి.

ఓ కథ చదువుతూ, కాలచక్రం వేగంగా పరుగెడుతోందని ఎలా అన గలిగారు చెప్మా అనుకున్నాడు రాజారావు. అసలు కాలచక్రం పరుగెట్టడం మాట దేవుడెరుగును - ఆగిపోకుంటా కదిలితే చాలు ననుకున్నా డతను - ఆ రోజు ఎప్పటికీ గడవకపోవడంవల్ల విసుగొచ్చి.

ఏమైనా కాలచక్రం ఆగిపోలేదు. ఆ రోజు గడిచింది. మరో రోజు గడిచేప్పటికి అతను కొంచెం వాస్తవికం లోకి వచ్చాడు. వస్తే ఈ పాటికి ఉత్తరం వచ్చేయాలి. అక్కణ్ణించి ఉత్తరం రావడానికి ఒక రోజు మించదు. ఎలాగూ తనకు ఉత్తరం రాదు. దానికోసం ఎదురుచూడ్డం కూడా ఎందుకు ?

అతని అనుమానాన్ని బలపరుస్తూ మరో రెండు రోజులుకూడా ఉత్తరం రాలేదు.

కానీ, అతను ఉత్తరం రాసిననాటికి అయిదో రోజున ఉదయం - రాజారావు ఇంకా మంచంమీంచి లేవకుండానే, ఎక్స్‌ప్రెస్ డెలివరీ కవరు వచ్చింది. ఎక్కడినుంచో అనుకుంటూ కవరు చింపి ఉత్తరం లాగేసరికి వసుంధర సంతకం కనిపించింది. రాజారావు నిద్రమత్తు వదిలిపోయింది.

అప్పు డతనికి కలిగిన ఆనందం అనుభవైకవేద్యమేకానీ, మాటల్లో చెప్పడం కష్టం. చాలాసేపటివరకూ అతను ఆ ఉత్తరాన్ని చదవలేక పోయాడు.

కొంతసేపు గడిచేక అతను ఆనందపు అఘాతాన్నించి తేరుకుని ఉత్తరాన్ని చదువుకోసాగాడు.

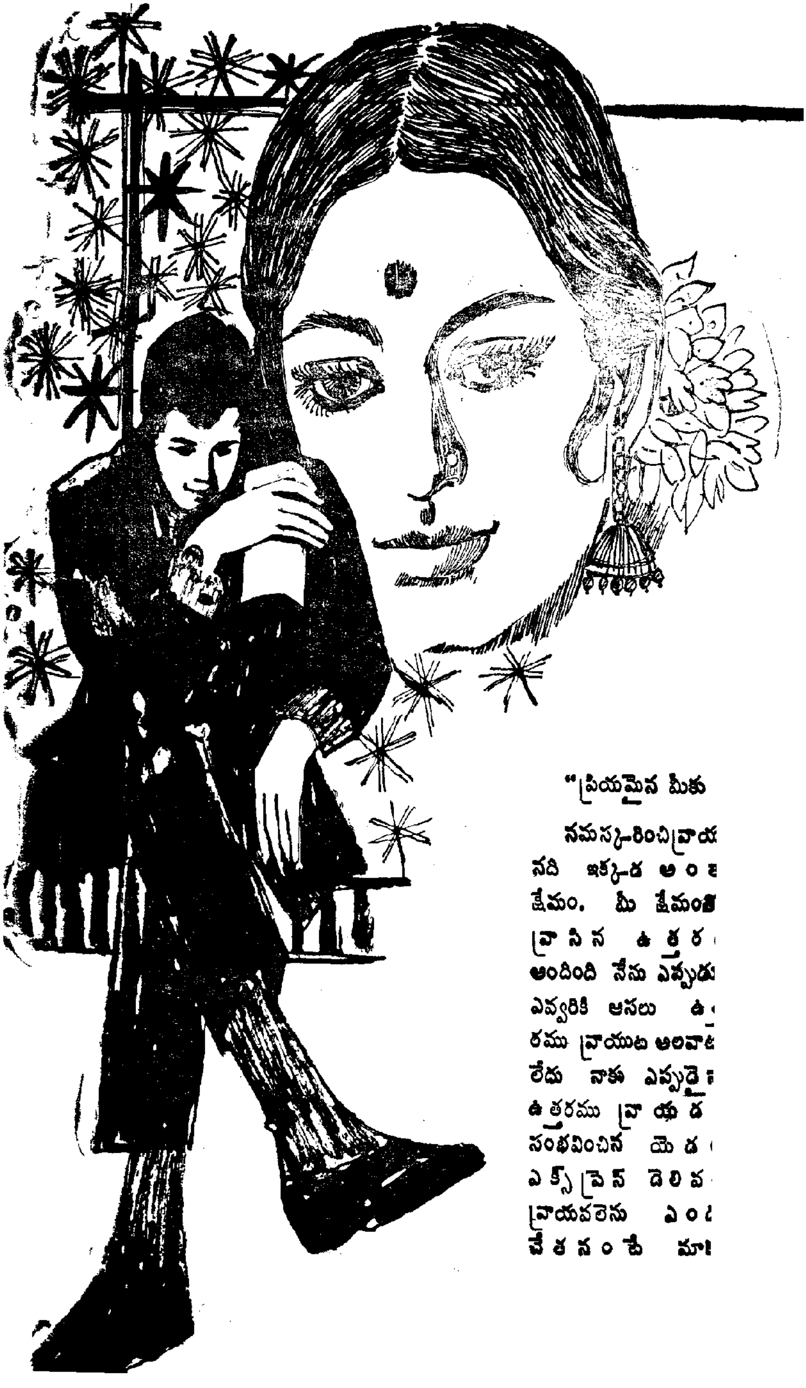

"ప్రియమైన మీకు

నమస్కరించి వ్రాయ
నది ఇక్కడ అం
క్షేమం. మీ క్షేమం
వ్రాసిన ఉత్తర
అందింది నేను ఎప్పుడు
ఎవ్వరికి అసలు ఉ
రము వ్రాయుట అలవా
లేదు నాకు ఎప్పుడై
ఉత్తరము వ్రాయుట
సంభవించిన యెడ
ఎక్స్‌ప్రెస్ డెలివ
వ్రాయవలెను ఎం
చేతనంచే మా

ఉత్తరములు సరిగా ఇచ్చుట లేదు అయినా స్కూలు తెరిచి చదువులో పడితే తీరుబడి ఉండదు నేను స్కూలు ఫైనల్ దాకా చదవాలని ఆశగా ఉన్నది మీ స్నేహితులతో పంతాలు పడి రాసినారు కనుక వెంటనే జవాబుఇస్తున్నాను నాకోసమని కంగారు పడి ఉద్యోగము కోసము ప్రయత్నించవద్దు ఒక మాటు మన పెళ్ళి ఫొటోలు పంపితే అందరికీ చూపిస్తాను ఆషాఢపట్టి తీసుకుని మా నాన్నగారు వచ్చెదరు మీరు కధలు వ్రాసినట్లు వ్రాయవద్దు నవ్వు వస్తోంది శ్రావణ మాసంలో నోము నోచుకుంటాను మా అన్నయ్య వడుగుకు తాపవరము వెళ్ళినాము నాలుగు రోజులుండి వచ్చినాము మా స్కూలు 20 వ తారీఖునుంచి తెరిచినారు సినిమాలు ఇంకా ఏవీ చూడలేదు చూపిన తరువాత వ్రాస్తాను పుస్తకాలు కొనుక్కున్నాను ఇంటి పేరుకూడా మార్పించినారు నేను ఇదివరకున్న బాగానే ఉన్నాను అయినా, డాక్టర్ని అడిగి మందులు పుచ్చుకుంటాను ఇప్పుడు మీ [illegible] ఎలా ఉన్నది? పిల్లలందరు మర్చిపోవద్దు మీ ఆరోగ్యము జాగ్రత్త. మీ ఉత్తరము చూసి మా నాన్నగారు, మా అమ్మ చాల సంతోషించినారు. నా రాత బాగా ఉండదు నవ్వవద్దు. ఇంతే సంగతులు తప్పులున్న క్షమించవలెను ఈ ఉత్తరము అందిన వెంటనే చింపిపారవేయవలెను

ఇట్లు,

వసుంధర"

మొదటిసారి చదివినప్పు డతనికి ఉత్తరం సరిగా అర్థం కాలేదు రెండో సారి చదివినప్పుడు కొద్దిగా అర్థమయింది మూడోసారి చదివేసరికి పూర్తిగా అర్థమయింది

భార్య వద్దనుంచి వచ్చే ఉత్తరం ఎంతో మధురంగా ఉంటుందనీ — తను రాసినట్లుగానే ఆమెకూడా పెద్ద ఉత్తరం రాస్తుందనీ ఆశించాడతను కానీ ఈ ఉత్తరం అతన్ని వాస్తవిక జగత్తులోకి తీసుకొచ్చింది

ఉత్తరంలో అతన్ని బాధించిన అంశాలు చాలా ఉన్నాయి — "ఎప్పుడైనా ఉత్తరము వ్రాయడం సంభవిం[illegible]కల" — అంటే అస్తమానూ

వ్రాయవద్దనా? ఎప్పుడూ రాస్తూండమని అడగడానికి బదులు అలా రాసిందా, తరువాత— కథలు రాసినట్లుగా రాయవద్దంది— తనెంతో కష్టపడి రెండు పేజీల్లో ఇమిడ్చిన భావాలను కథ అని వేళాకోళం చేసింది —

ప్రతి వాక్యమూ అతన్నిలాగే నిరుత్సాహ పరిచింది

మధ్యాహ్నం - ఉత్తరం వచ్చిందని తెలుసుకున్న స్నేహితు లతన్ని పార్టీ అడిగారు అతను బాధగా తనను ఉత్తరం ఎంత నిరుత్సాహపరిచి దీ చూచాయగా చెప్పాడు అప్పుడు ఆ స్నేహితుల్లో ఒకతను నవ్వాడు— "ఓస్, దీనికేనా - మా ఆవిడా ఇంచుమించు నా కలాగే రాసింది అయినా, నే నెప్పుడైనా నిరుత్సాహ పడ్డానా? భార్య రాసిన ఉత్తరాలు మధురంగా ఉంటాయని అనడం ఎందుకో తెలుసా- అవివాహితులకు మనమీద అసూయ కలిగించడానికి - తెలుసా?"

రాజారావు స్నేహితులకి పార్టీ ఇచ్చే కాడు ఆలోచిస్తూన్న కొదీ అతనికి వాంగన లేకపోలే దనిపించింది వెంటనే రూమ్‌కి వచ్చి ఉత్తరాన్ని మళ్ళీ చదువుకున్నాడు, బాగుం దనిపించింది మళ్ళీ మళ్ళీ చదివినకొద్దీ ఇంకా ఇంకా బాగుం దనిపించసాగింది హఠాత్తుగా తన కలా ఎందు కనిపించడం మొదలుపెట్టిందో అతని కర్థం కాలేదు - బహుశా అవివాహితుల అసూయకు గురి కావడానికా?

ఏదిఏమైనా రాబోయే భార్య గురించి ఏవేవో ఊహించుకునే వాళ్ళకి తన ఉత్తరం కథ చెబితే- వాళ్ళకు కొంత ఉపకారం చేసినవాడి నవుతా ననుకున్నాడు రాజారావు భార్య రాసినఉత్తరం బాగుందని తను చెప్పడం కంటే- ఎలాఉంటుందో ఆ అమాయకులకు చెబితే— వాళ్ళే ఊహించుకుంటారుగదా!

ఈ ఉద్దేశ్యంతో [illegible] అతను తన అనుభవాన్ని కాగితాలమీద కెక్కించే ఉద్దేశంతో - జేబులోంచి పెన్ను తీసి